

AFLOSSING VAN DE WACHT

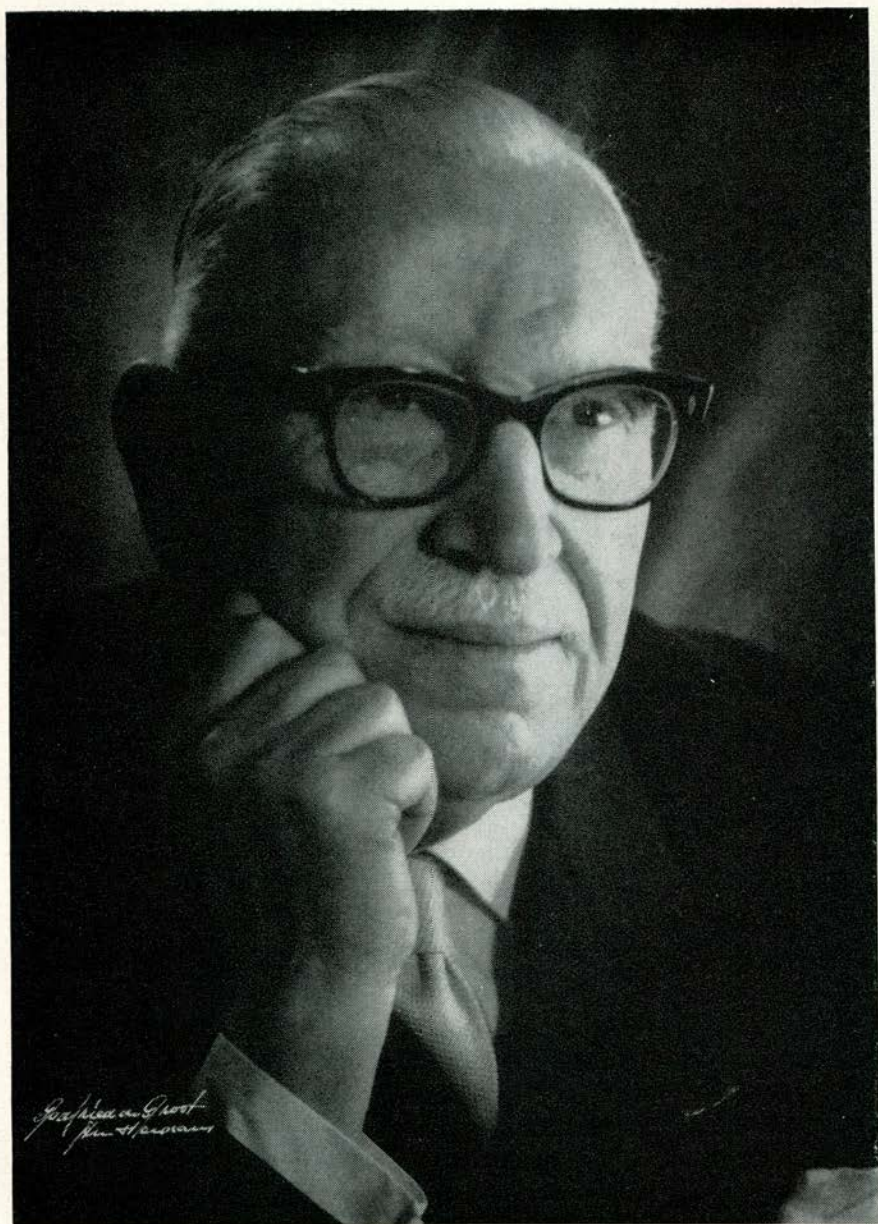
Op zaterdag 30 oktober jl. is tijdens een bijzondere vergadering van het Algemeen Bestuur der Stichting „Tijdschrift voor Tandheelkunde” een ingrijpend besluit genomen. Het is de bekrachtiging van wat binnen afzienbare tijd komen moest: het aftreden van de beide oudste redacteurs, Prof. P. H. BUISMAN en G. D. MARGADANT. Gelijktijdig hebben zij in het begin van 1921 hun redactionele taken op zich genomen, gelijktijdig hebben zij 45 jaar later de wens te kennen gegeven, hun functies van hoofdredacteur resp. beherend redacteur neer te leggen. Op 1 januari 1966 zal de wacht worden afgelost.

De redelijkheid van deze wens zal niemand betwisten. Beide functionarissen hebben de mijlpaal, die men de leeftijd der sterken pleegt te noemen, reeds lang achter zich gelaten. Al zijn het gelukkig geen gezondheidsredenen, die zij bij het indienen van hun ontslag als motief hebben behoeven aan te voeren, het zou niettemin van gebrek aan werkelijkheidszin hebben getuigd, wanneer men had getracht hen tot verlenging van hun ambtsperiode te bewegen.

Hoezeer echter dit besluit ook begrijpelijk en in de natuur der dingen moge zijn, het heeft alle betrokkenen moeite gekost. Uit gewoonte zegt men dat niemand onmisbaar is, doch in dit geval kan stellig niet worden volgehouden dat een keur van jongeren gereed staat om de opengevallen plaatsen zodanig te bezetten dat – zakelijk gesproken – het gemis niet of nauwelijks zou worden gevoeld. Daarvoor zijn de verdiensten van de scheidende functionarissen ook te groot en te langdurig geweest. Hun beider talenten en karaktereigenschappen – hoe sterk ook uiteenlopend – maakten hen bij uitstek voor hun speciale taken geschikt. Beiden hebben in perfecte harmonie het Tijdschrift gedurende een lange reeks van jaren gediend met een toewijding, die respect afdwingt.

Zij hebben hun arbeid verricht met alle onbaatzuchtigheid, tact en bereidheid tot afstand doen van vrije tijd, kortom met opbod van al die eigenschappen, welke voor het vervullen van de betrekkelijk ondankbare taak van redacteur onmisbaar zijn. Vijfenvertig jaren hebben zij samengewerkt om ertoe bij te dragen dat maand in maand uit de lezer op tijd in het bezit werd gesteld van een aflevering, die de toets der kritiek kon doorstaan.

Ieder van hen deed dit op de wijze als bij zijn karakter, temperament en speciale interessesfeer paste. De één aanvankelijk als redacteur voor de rubriek „Uit de literatuur”, later, in 1942 als hoofdredacteur, die in een welhaast ontelbaar aantal artikelen altijd weer blij gaf van een opmerkelijk

*Josephine M. Groot
Apr 24, 1900*

journalistiek en stilistisch talent, een grote vakkennis en een veelal oorspronkelijke (zij het dan niet altijd even grif aanvaarde) visie op het gebied van maatschappelijk-tandheelkundige vraagstukken. De ander van het begin af als beherend redacteur, die in de cuisine van het bedrijf een nimmer aflatende zorg voor de goede gang van zaken aan de dag legde: een veelomvattende taak, die hem vooral tijdens de bezettingsjaren zwaar heeft belast. Voor de wijze waarop hij toen de belangen van het Tijdschrift heeft weten te behoeden, zij hem hier speciale hulde gebracht.

Beiden hebben in de loop der jaren het Tijdschrift een even grote innerlijke als uiterlijke verandering zien ondergaan. Als tandartsen van de generatie, die omstreeks 1910 afstudeerde, hebben zij gedurende meer dan een halve eeuw de snelle wetenschappelijke groei en de technische expansie van het destijds nog zo jonge beroep bewust meegemaakt. Dat zij de betekenis van deze progressie ten volle hebben verstaan en dat mede door hun toedoen het Tijdschrift er bij voortdurend de weerspiegeling van heeft gegeven, kan slechts bewondering wekken voor hun enthousiasme en lenigheid van geest. Beider verdiensten op deze plaats nader te analyseren lijkt volkomen overbodig. De inhoud van het Tijdschrift legt er over een periode van bijna twee generaties getuigenis van af. Hun namen zijn door de voortreffelijke vervulling van hun taken tot een begrip in de vaderlandse tandheelkunde geworden. Volstaan zij hier met het uitspreken van de overtuiging dat hun de dank van heel tandheelkundig Nederland toekomt.

Intussen heeft hun beider voornemen tot aftreden het Algemeen Bestuur van de Stichting genoopt tot diepgaand beraad over de maatregelen die moesten worden getroffen om in de vacatures te voorzien. Het resultaat daarvan is geweest dat tijdens de bovenvermelde zitting van 30 oktober jl. collega B. Z. DEENIK te Utrecht, reeds vele jaren medewerker aan de rubriek *Excerpta Odontologica*, met ingang van 1 januari is benoemd tot beherend redacteur, tevens secretaris-penningmeester van de Stichting „Tijdschrift voor Tandheelkunde”. Tot nader aankondiging zal hij de beschikking krijgen over het bureau aan het oude, vertrouwde adres: Jan Luykenstraat 52 te Amsterdam. De intrede van collega DEENIK wordt hier met genoegen vermeld. Collega A. C. LAMERS te Heumen, sedert enige jaren lid van de redactie, zal zich van genoemde datum af belasten met de verzorging van de rubriek „*Excerpta Odontologica*”.

Aan schrijver dezes is het hoofdredacteurschap opgedragen. Zijn eerste taak als zodanig: het vorm geven aan zijn gedachten en gevoelens bij het afscheid van hen, met wie hij 17 jaar lang op zo uitzonderlijk vriendschappelijke wijze heeft mogen samenwerken, is voorwaar niet de gemakkelijkste. Waar zijn woorden in elk geval zouden tekort schieten, doet hij waarschijnlijk verstandig geen pogingen tot lyriek te ondernemen. Niettemin heeft hij er be-

hoefte aan te zeggen dat hij altijd met grote dankbaarheid zal terugdenken aan deze samenwerking, zich periodiek concentrerend in de redactiebijeenkomsten. Deze vonden bijna altijd plaats ten huize van de scheidende hoofdredacteur. Door hun onvergelykelijke sfeer van harmonie en ongedwongenheid zullen deze hem als kostelijke herinneringen blijven. De aanvaarding van het feit dat dit alles zeer binnenkort voltooid verleden tijd zal zijn, valt hem en zijn mederedacteuren zwaar. Het nieuwe team put echter moed uit de hoop op een voortgezette broederlijke samenwerking en vreugde uit de wetenschap dat de scheidende functionarissen met het neerleggen van hun functie stellig niet hun belangstelling voor het Tijdschrift zullen verliezen.

Moge hun dat voldoening schenken en moge de nieuwe redactie, en met haar het Tijdschrift, daar nog lang profijt van hebben.

J. B. Visser